

NOS JAZZGESCHIEDENIS 562 = ZONDAG 17.11.91 = R 1 = +20.30-21.00
+++++

Band

Pingel - 0:07

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 562, tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 11, Duke Ellington, deel 6 en laatst. 2 en 3 april 1958 nam Ellington met een kleine groep uit zijn orkest, genoemd de 'Spacemen', de LP 'Cosmic Scene' op voor Columbia in NYC. Clark Terry-trompet, de complete trombonesectie: Britt Woodman, Quentin Jackson en John Sanders die een ventiel-instrument bespeelt, Jimmy Hamilton-klarinet en tenorsaxofoon die ook een aantal arrangementen schreef, Paul Gonsalves-tenorsaxofoon, en de ritme-sectie: Duke Ellington-piano, Jimmy Woode-bas, Sam Woodyard-drums. Dat Ellington Clark Terry als enige trompettist uitkoos heeft er alles mee te maken dat de in 1920 in St.Louis geboren musicus zich als stilist uitstekend had kunnen profileren in het orkest, en in de vorm van 'heads', arrangementen die niet op papier staan maar 'even' bedacht worden en uit het hoofd gespeeld, een zeker stempel op een deel van het repertoire drukte. Ik koos drie stukken, dit is met Terry, Gonsalves-tenorsaxofoon en Hamilton-klarinet, W.C. Handy's "St.Louis blues".

plaat 1

Duke Ellington's Spacemen: St.Louis Blues (W.C.Handy)

2/2 - 5:06 - CBS S 64 703

"St.Louis Blues". Clark Terry nu in zijn eigen "Spacemen".

zelfde

Duke Ellington's Spacemen: Spacemen (Clark Terry)

2/3 - 2:30 - idem

"Spacemen". Tenslotte een stuk dat Terry samen met Ellington maakte, ~~de naam van~~ ^{de naam van} een fameuze handy-man van het orkest, die ook wel Jonesy werd genoemd. Hier, met Paul Gonsalves, alleen: "Jones".

zelfde

Duke Ellington's Spacemen: Jones (Clark Terry, Duke Ellington)

1/laatste - 2:55 - idem

"Jones". Columbia NYC, 2 en 3 april 1958, Duke Ellington's Spacemen met Clark Terry-trompet, Britt Woodman, Quentin Jackson en John Sanders-trombone, Paul Gonsalves-tenorsaxofoon, Jimmy Hamilton-klarinet en tenorsaxofoon. Duke Ellington-piano, Jimmy Woode-bas, Sam Woodyard-drums.

Nu als afsluiting wat muziek uit de Columbia LP 'Newport 1958', waarvan twee stukken inderdaad op het Newport Jazz Festival van dat jaar werden opgenomen, de rest, net als in 1956, over gedaan in de studio, NYC, 21 juli 1958. Het orkest: Cat Anderson, Clark Terry, Shorty Baker en Ray Nance-trompet, de trombone-sectie zoals net genoemd, Johnny Hodges en Russell Procope-alt, Paul Gonsalves en Jimmy Hamilton-tenor, Harry Carney-bariton-saxofoon. ~~Plus~~ ^{hier:} Plus de ritme-sectie. Ellington's zoon Mercer zei ooit tegen mij: Ik denk dat Pa het woord 'blue' in zo ongeveer alle mogelijke combinaties gebruikt heeft. Dit is met Johnny Hodges-alt saxofoon en zang van Ozzie Bailey. ~~Billy Strayhorn~~ ^{Billy Strayhorn} ~~en~~ ^{en} ~~zijn~~ ^{zijn} ~~broers~~ ^{broers} "Multicolored Blue".

plaat 2 Duke Ellington a/h Orchestra: Multicolored Blue (Duke Ellington)
 174 - 5:30 - CBS S 65113 ^{en Johnny Hodges-alt saxofoon.}
 "Multicolored Blue" met zanger Ozzie Bailey, ^{Duke} trompettist Shorty Baker, en Ray Nance ~~als~~ ^{als} violist: Duke Ellington's "Mr. Gentle and Mr. Cool".

zelfde Duke Ellington a/h Orchestra: Mr Gentle and Mr. Cool (D. Ellington)
 272 - 6:57 - idem
 "Mr. Gentle and Mr. Cool", Columbia, NYC, 21 juli 1958. Duke Ellington and his Orchestra met Cat Anderson, Clark Terry, Shorty Baker en Ray Nance-trompet, Britt Woodman, Quentin Jackson en John Sanders-trombone, Johnny Hodges en Russell Procope-alt, Paul Gonsalves en Jimmy Hamilton-tenor, Harry Carney-baritonsaxofoon. Procope en Hamilton ook klarinet, Carney ook basklarinet. Duke Ellington-piano, Jimmy Woode-bas, Sam Woodyard-drums, Ozzie Bailey-zang. In 1958 kwam Ellington, voor het eerst sinds 1950, naar Europa, tot zijn dood in '74 zou hij intensief blijven toeren, en daarnaast veel muziek schrijven, nieuwe, waar hij in het tijdvak 1953-1958 niet erg aan toe was gekomen, zoals u gemerkt zult hebben. Volgende keer ^{hier} ~~de~~ ^{de} eerste van een serie voor dit tijdvak over Billie Holiday. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 562, MoR.

0 0 0 0 0

NA 21 6670

27:45

MoR 22.10.51